

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Evangelhia duminicii

Ev. Ioan 3, 13-17

Zis-a Domnul: Nimeni nu s-a suit la Cer decât Cel ce S-a coborât din Cer, Fiul Omului, Care este în Cer. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Pentru că Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască prin El lumea.

Luni, 8 septembrie:

Nașterea Maicii Domnului

Sursa: ziarul lumina.ro

Nazaretul cel mic și nebăgat în seamă, să se veselească și să se bucure, căci cu slavă și cu cinste s-a îmbrăcat prin nașterea ta, Pruncă a lui Dumnezeu, Maria, pe care toate neamurile te laudă și cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Hristos ridică greutatea crucilor întregii lumi

Iată, așa sunt și crucile pe care le suferim noi, ca acele cruciulițe pe care le atârnam la gât și ne ocrotesc în viața noastră. Crezi că noi ducem vreo cruce mare? Numai Crucea lui Hristos a fost foarte grea, pentru că El, din dragoste față de noi, oamenii, nu a vrut să folosească pentru Sine puterea Sa dumnezeiască. Și în continuare ridică greutatea crucilor întregii lumi și ne ușurează de durerile încercărilor, cu dumnezeiescul Său ajutor și cu dulcea Sa mângâiere.

(Sfântul Cuvios Paisie
Aghioritul, Cuvinte duhovnicești.
Volumul IV. Viața de familie)

Din Acatistul Nașterii Maicii Domnului

Întâlnirea cu colegii de generație la Oradea

care anul acesta s-a desfășurat la Oradea.

Începutul lunii septembrie a adus cu sine, pe lângă sărbătoarea Anului Nou Bisericesc și momentele mult așteptate ale revederii cu colegii preoți în cadrul tradiționalei întâlniri anuale,

urmare în pagina a doua

Întâlnirea cu colegii de generație la Oradea

(continuare din pagina întâi)

Gazda noastră a fost părintele Viorel Mal, care, împreună cu doamna preoteasă Florica, ne-au oferit o cină de întâmpinare la restaurantul hotelului unde am fost cazați.

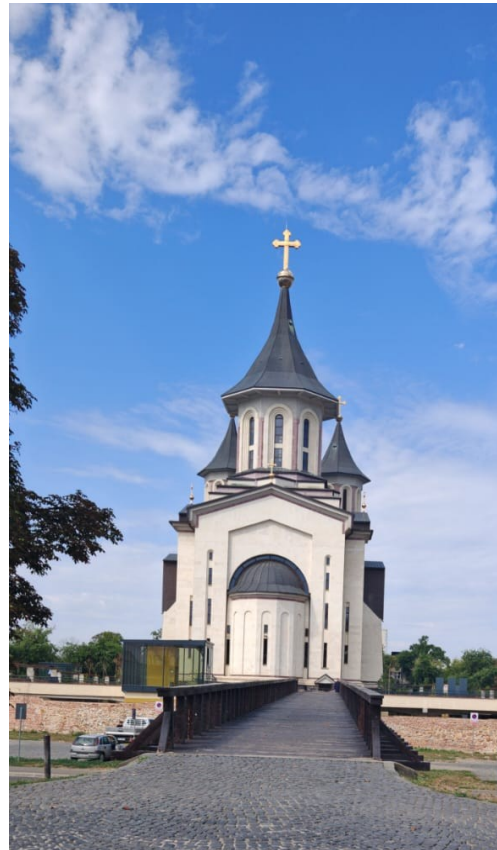

Bucuria revederii se citea pe chipurile tuturor: ochii strălucitori ascundeau discret câte o lacrimă la colțul lor, fețele îmbujorate trădau starea de fericire, iar îmbrățișările ne încăreau cu binecuvântarea sfântă a anului ce s-a scurs. Totul într-o atmosferă familială, frățească ce a biruit parcă distanțele în spațiu și timp, dar și multiplele angajări ce ne țin departe unii de alții. Evident că împărtășirea reciprocă de informații despre colegii care nu au putut veni la întâlnire a fost principala preocupare, dar subiectul „nepoți” a constituit deliciul serii.

Ziua de marți ne-a adus în vizită la biserica pe care Părintele Viorel Mal a construit-o din temelie în acest oraș. O construcție monumentală cu o arhitectură impresionantă și o execuție pe măsură. Aici s-a oficiat slujba de pomenire pentru Preoții Profesori și frații noștri Preoți mutați la Domnul. A urmat apoi o rugăciune de mulțumire oficiată în sobor de preoți.

În după amiaza aceleiași zile, am fost preluați de un autocar, care ne-a suit pe „Dealul Golgotei” - o colină impresionantă ce oferă una dintre cele mai frumoase priveliști panoramice asupra orașului Oradea. În restaurantul de pe această colină s-a desfășurat masa festivă, încărcată cu bunătăți culinare, cu cuvinte frumoase, cu mărturisiri emoționante, cu părtașia umană adusă de

muzica pregătită de gazde, dar și de multele cântece pe care, cântându-le împreună, ne-au adus aminte de vremurile tinereții, ascunse tainic în memoria și în inima fiecăruia. Pentru ziua de Miercuri, Părintele Viorel și doamna preoteasă Florica ne-au organizat un tur ghidat al orașului cu un autobuz turistic local, oferindu-ne posibilitatea de a vizita cele

mai importante monumente și situri istorice, precum și obiectivele reprezentative ale orașului, între care Catedrala Veche („Biserica cu Lună”) și Catedrala Nouă, care arată splendid, cu pictură interioară realizată în mozaic.

A urmat apoi o vizită la Părintele Viorel acasă și un prânz pregătit cu măiestrie de doamna preoteasă Florica împreună cu doamna Rozalia, proprietară a unei pensiuni din Stațiunea Felix, unde de altfel aveam să poposim până seara, în complexul balnear „Lotus”.

După o noapte petrecută în pensiunea doamnei Rozalia, am pornit pe drumul către casă cu sufletul plin de bucuria că legătura de prietenie ce ne leagă în toți acești ani, a devenit mai trainică, iar părtașia sufletească ne-a transformat pe fiecare într-un dar minunat al lui Dumnezeu pentru ceilalți, ce ne împodobește lina trecere a anilor vieții.

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru ceea ce ne-a dăruit în aceste zile, mulțumesc din inimă Părintelui Viorel și doamnei preotese Florica Mal, mulțumesc frumoșilor mei colegi, care au onorat cu prezența această întâlnire, mulțumesc și doamnelor preotese care, cu bunăvoință și răbdare, ne-au fost alături.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Rânduri și gânduri pentru folos duhovnicesc

Mai ales când ne e greu, să nu renunțăm la rugăciune

Ieri a trecut pe la mine N.N. El postește pe ascuns. În alte locuri e jale dacă nu mergi la biserică; la noi, dacă mergi la biserică, ai neplăceri. Iată progresul! Dar există progres și spre fundul iadului! Ce întristătoare e starea mentală a acelor oameni!

Ce fel de înfricoșări ați avut? **Puterea Crucii este cu noi. Întărindu-vă cu nădăjduire și credință – căci ce e în noi e mai mare decât ce-i în lume –, apărați-vă cu semnul crucii!** Dar poate că a fost o întâmplare trecătoare. **O aveți**

„Să nu judeci” – între condamnare și discernământ

În Evanghelia dinaintea Înălțării Sfintei Crucii, Hristos are această frază esențială: „Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască prin El lumea” (Ioan 3, 17). Hristos este Fiul Unul Născut trimis de către Dumnezeu. Desigur, după cum spune toată Biblia, Dumnezeu este Cel care judecă tot pământul. Este mare tentația de a-I cere lui Dumnezeu să-i judece pe toți cei ce lucrează la dezumanizarea ființei omenești: susținători ai războiului, călăi al omului abia zămislit – căruia i se refuză calitatea de persoană umană, legislatori ai suicidului asistat, promotori ai confuziei sexelor... Cu toate acestea, Hristos Dumnezeu a ales să fie judecat, condamnat și executat în locul răufăcătorilor. Dumnezeu iubește lumea și fiecare faptură omenească.

Noi nu am fost instituți drept judecătorii și cenzorii lumii acesteia. Ucenicilor lui Hristos și mădularelor Lui prin credință și Sfântul Botez le este spus „Nu judecați!” (Matei 7, 1). Ca să judeci, ar trebui deja să-ți recunoști propria nedreptate. Nu suntem nevinovați. Este a noastră mai înainte de toate pocăința, persoana disociindu-se de gândurile, cuvintele sau de faptele ei rele, renegându-le, recunoscându-le dinaintea Judecătorului a toate pentru ceea ce sunt. Dacă Singurul Nevinovat a vrut să fie judecat mai degrabă decât să judece – urcând pe Cruce – cu atât mai mult păcătoșii sunt chemați să respingă ispita de a-i judeca

Minunea Sfântului Arhanghel Mihail de la Mănăstirea Dohiariu din Sfântul Munte (serbată pe 6 septembrie)

Un tânăr oarecare și-a pus în gând să vină și să se închinovieze la Mănăstirea Dohiariu.

A intrat în Sfântul Munte pe uscat, venind prin pădure.

După rânduiala lui Dumnezeu a găsit o comoară.

Acoperind cu grijă locul a venit în mănăstire și a spus starețului despre comoară.

Atunci starețul chemând doi călugări începători le-a spus cele despre comoară și i-a trimis împreună cu tânărul să aducă comoara. Luând o barcă, s-au dus pe mare pe lângă Sfântul Munte până în dreptul unde se afla comoara.

După ce au luat-o, a intrat diavolul în inima lor și și-au pus în gând să-l omoare pe tânăr și să păstreze comoara pentru ei.

Deci, luând o piatră mare au legat-o cu o funie de gâtul tânărului și, neținând seamă de lacrimile lui, l-au aruncat în mare. Apoi, ascunzând comoara, au venit în mănăstire.

Dar între timp ce se întâmplase?

Când a intrat paracliserul în katholikon să aprindă candelile a aflat pe tânăr plin de apă și cu piatra legată de gât. Însăpăimântându-se, a chemat pe stareț care l-a întrebat pe tânăr de cele întâmplate.

Atunci tânărul cu lacrimi în ochi a spus:

„După ce le-am arătat părinților comoara și au luat-o, mi-au legat această piatră de gât și m-au aruncat în mare. Neavând

pe Maica Domnului.

Ce să vă spun despre rugăciune? Nu puteți să nu vă rugați. **Osteniți-vă la rugăciune cât puteți.** Puteți să rămâneți numai la metanii, fără citirea rugăciunilor, puteți să vă rugați și șezând, când sunteți slăbită, și niciodată să nu vă depărtați cu mintea de la Domnul. Domnul să v-ajute! Faceți cum puteți, dar nu vă îngăduiți să rămâneți fără nevoia rugăciunii. Pentru citit îl aveți pe Sfântul Isaac Sirul. Este bine că îl aveți. Acolo e totul, numai să citiți cu luare-aminte. Domnul să vă binecuvânteze!

(Sfântul Teofan Zăvorătul,

Învățăături și scrisori despre viața creștină)

și condamna pe alții, oricare ar fi rățacirile lor. Rostul lor este, de asemenea, de a fi părtași iubirii pe care Dumnezeu o are pentru lumea Lui și de a mijloci pentru ea, pentru convertirea și mântuirea ei.

Cu toate acestea, să te abții de la judecată, adică să te pui în locul lui Dumnezeu, nu înseamnă o toleranță universală. Sunt fapte de netolerat în lume... În greacă, a judeca poate însemna a condamna, dar și a discerne, a evalua – ceea ce face Domnul în Sfânta Evanghelie și ceea ce va face mai ales la a doua, slăvită și înfricoșată Venire. Expresia „să nu judeci” trimite nu la acceptarea oarbă și naivă a toate – cu conștiința împăcată –, ci la discernământul indispensabil al adevărului și al falsului, al binelui și al răului.

Acest fapt le revine ucenicilor lui Hristos, însă nu aduce după sine condamnarea nici a persoanelor, nici a comunității umane, care oricând se pot schimba prin iubire din dumnezeiasca voie. Cei mai mari păcătoși – monștrii omenirii – au și ei posibilitatea de a se pocăi și de a-și renega propria răutate. Aceștia Îl pot privi pe Cel care a urcat pe Cruce și să conștientizeze că ei însșiși L-au răstignit. Sfinții, urmându-I lui Hristos, judecă sau condamnă nu persoanele, ci faptele acestora. Precum Înaintemergătorul Sfântul Ioan Botezătorul, ei au harisma de a denunța răul, imoralitatea, răutatea agresivă, mijlocind pentru ei și pentru mântuirea lor. În orice caz, a Domnului este Judecata de Apoi.

Sursa: doxologia.ro

nici o nădejde de scăpare am strigat către Dumnezeu și către Maica Lui cea Preasfântă.

Atunci am văzut doi tineri luminoși, în care am recunoscut pe Sfântul Arhanghel Mihail și îngerul meu păzitor, care mi-au zis să nu-mi fie frică și, apucându-mă cu mâinile lor, într-o clipeală de ochi m-am aflat aici, în Sfântul Altar".

Auzind toate acestea, starețul a poruncit călugărilor să păstreze în taină cele întâmplate, până vor veni cei doi călugări.

Deci, ajungând ei în mănăstire, fără să știe nimic de cele întâmplate, s-au dus la stareț și i-au spus că tânărul acela a fost un mincinos.

Atunci starețul, văzând viclenia și împietrirea lor, i-a luat și i-a dus în biserică unde era adunată toată obștea și, arătându-le pe tânăr.

Când au văzut pe tânăr, cei doi au rămas fără de glas.

După ce i-a muștră bine, a trimis pe oarecare din frați împreună cu ei să aducă comoara pe care o ascunseseră nu departe de mănăstire. Apoi, pe cei doi, pentru răutatea lor, i-a trimis din mănăstire la o chilie din apropiere unde s-au pocăit pentru păcatul lor până la sfârșitul vieții.

Piatra de care a fost legat tânărul și aruncat în mare se păstrează și astăzi la Mănăstirea Dohiariu din Sfântul Munte Athos.

Se spune că la început, mănăstirea a fost închinată Sfântului Ierarh Nicolae, dar datorită multor minuni făcute de Sfinții Arhangheli, părinții mănăstirii i-au schimbat praznuirea, cinstindu-i pe Sf. Arhangheli și pe Sf. Ierarh Nicolae.

(text primit prin poșta electronică) **3**

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

•Duminica, 7 septembrie,

- 8:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
-18.00 Slujba Vecerniei

• Luni, 8 septembrie,

- 8:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

•Vineri, 12 septembrie,

- 18:00 Taina Sfântului Maslu

• Sâmbătă, 13 septembrie,

- 07:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie,
urmată de Pomenirea morților
- 18:00 Slujba Vecerniei

**În fiecare seară, după Slujba oficiată în Biserică,
Taina Spovedaniei**

Astăzi, 7 septembrie:

Sfânta Cuvioasă Casiana Immografa

Cea mai cunoscută femeie immograf, și singura ale cărei cântări s-au păstrat până astăzi în cărțile de cult, este Sfânta Casiana, numită în unele locuri Casia, Casiani sau Icasia, o monahie care a trăit în secolul al IX-lea. Puțini credincioși au auzit de ea, mai ales că majoritatea calendarelor nu o amintesc.

Deși puține sunt cărțile care vorbesc despre viața minunată a acestei sfințe, cele câteva istorisiri dau mărturia unei vieți minunate, dedicate în întregime lui Hristos. Cuvioasa Casiana s-a născut pe la anul 805 în Constantinopol, fiind fiica unui înalt dregător al Curții împăratului Teofil al Constantinopolului. Ea a fost rodul rugăciunii părinților ei către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, care le-a dăruit-o după mulți ani de nerodire. La botez a fost numită Icasia (sau Casia) și a primit de mică bună învățătură, cunoscând Sfintele Scripturi și împodobindu-se cu bunătatea și cu toate virtuțile. Încă de la o vârstă fragedă, Dumnezeu a înzestrat-o cu darul de a scrie versuri. Sfântul Teodor Studitul a fost impresionat de dăruirea și stilul ei literar, pe care le găsea rar în vremea aceea la cineva atât de tânăr.

Când a ajuns la vârsta tineretii și era vestită atât pentru învățătură și noblețe, cât și pentru frumusețea ei, a făcut parte dintre acele tinere chemate la palatul imperial ca dintre ele, împăratul Teofil să-și aleagă drept soție pe aceea care îi va plăcea. Astfel, mergând înaintea acestor fecioare, Teofil ținea în mână un măr de aur, pentru a-l da celei care avea să fie aleasă. Uimiț de frumusețea Icasiei, s-a apropiat de ea și i-a zis: „Prin femeie (au intrat în lume) cele joshnice”, făcând aluzie la păcatul Evei. Atunci, preaînțeleapta Casiana, roșind cu sfială, i-a răspuns lui Teofil zicând: „Și prin femeie (au venit și) cele mai alese”, referindu-se la nădejdea de mântuire adusă în lume de întruparea lui Hristos prin Fecioara Maria. Simțindu-se rănit de îndrăzneala și înțelepciunea Casiane, s-a răzgândit și a dat mărul de aur – simbol al alegerii ca împărăteasă – tinerii Teodora.

Atunci Icasia, care era sub povăța Sfântului Cuvios Teodor Studitul (+826), a înțeles că Dumnezeu a ferit-o de ispită slavei deșarte și s-a îndreptat cu totul lui Hristos, Mirele ceresc al inimii ei. A întemeiat o mănăstire de călugărițe în Constantinopol, numită a Icasiei, la locul numit Xenolofos sau Evdomon (a șaptea colină a Capitalei), fiind și stareță. Aici a continuat să scrie și să compună imne închinare Domnului. Ca o compozitoare cu dar de la Dumnezeu, ea își scria singură muzica pentru poemele sale duhovnicești. Stareța Casiana a înzestrat slujbele ce se țineau în mănăstirea sa cu multe cântări noi. Pentru frumusețea lor deosebită, Sfinții Părinți ai Bisericii au recunoscut darul ei neasemuit și unele din imnele sale au supraviețuit până azi.

În timpul vieții ei, Biserica s-a confruntat cu groaznică prigoană a icoanelor, dar Sfânta Casiana a fost neclintită în păstrarea dreptei credințe și a avut grijă de cei prigoniți, ajungând ea însăși să rabde pămîtiri pentru cinstirea icoanelor. Pentru darurile și faptele ei deosebite, Biserica o cinsteste până azi, fiind zugrăvită în Icoana Duminicii Ortodoxiei purtând în brațe o icoană.

Monahia Casiana a compus un număr mare de imne liturgice, o parte din ele fiind incluse în cărțile de slujbă ortodoxe, precum Mineiele și Triodul. Tradiția și cercetarea manuscriselor atribuie Sfintei Casiana 49 de imne religioase și alte 261 versuri profane. Sub numele său apar în cărțile bisericești primele șase irmoase ale Canonului Sâmbetei celei Mari, stihiri din slujba Nașterii Domnului și multe altele.

Însă dintre toate, cea mai cunoscută este cântarea ce îi poartă numele, Cântarea Casiane, unul dintre cele mai frumoase imne din Săptămâna Patimilor, cântat la Denia din Marea Miercuri: „Doamne, femeia ceea ce căzuse”.

Acest imn, considerat o capodoperă a poeziei religioase, poartă în el o poveste inedită. Se spune că maica Casiana se afla într-o după-amiază în grădina compunând acest imn. Înainte de a isprăvi de scris, a auzit că împăratul Teofil, în continuare atras de frumusețea ei, avea să vină în grădina, așa că ea a plecat pentru a se ascunde de împărat, lăsând poemul neterminat în urmă. Teofil, intrând în grădina și găsind această cântare neterminată, a adăugat fraza: „Al căror sunet auzindu-l cu urechile Eva în rai în amiază, de frică s-a ascuns”. Se pare că ele nu se refereau în mod expres la Eva (care L-a auzit pe Dumnezeu umblând prin grădina raiului „în amiază”), ci mai degrabă la Casiana, care, auzind că împăratul se apropie, a fugit și s-a ascuns. După ce Teofil a plecat, Casiana a ieșit din ascunzătoare și a văzut fraza scrisă de mâna lui, dar nu a șters-o, ci a scris mai departe, pentru a încheia poemul. Desigur, femeia despre care este vorba nu este Sfânta Casiana, ci este „femeia păcătoasă” din Evanghelia după Luca, care nu apare pentru întâia dată în immografia greacă. Și Sfântul Roman Melodul i-a închinat un condac.

La scurt timp după vizita împăratului Teofil, Sfânta a părăsit cetatea împărătească, împreună cu altă monahie, și a mers în Sicilia iar, de acolo, în Creta, și, în cele din urmă, în insula Kasos (Kassos), unde s-a nevoit într-o peșteră, numită până azi „a Bătranei”. În același loc a și adormit întru Domnul și a fost înmormântată în raclă de piatră în biserica Maicii Domnului de la Empurio. Este prăznuită de Biserica Ortodoxă în data de 7 septembrie. În ședința de lucru din 4 iulie 2023, prezidată de Patriarhul Daniil, membrii Sfântului Sinod au decis înscrierea în calendarul Bisericii Ortodoxe Române a Sfintei Cuvioase Casiana Immografa.

Sursa : doxologia.ro